

F. t. l. vedr. kommunal indkomstskat m.v.

Lovforslag nr. L 246. Fremsat den 28. april 1995 af indenrigsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat og forskellige andre love

(Tilbud om budgetsikkerhed ved statsgaranteret udskrivningsgrundlag samt ændringer som følge af kommunal udligningsreform)

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbeholdtgørelse nr. 728 af 5. august 1994, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1119 af 21. december 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 64 affattes således:

»§ 64. Staten afregner efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat til den enkelte kommune og amtskommune den del af skatterne, der udgør kommunal indkomstskat, kirkelige afgifter og amtskommunal indkomstskat.

Stk. 2. Kommunens andel af indkomstskatten for dødsboer afregnes af staten den 1. december i året efter det pågældende indkomstår. Den 1. december hvert år sker der endvidere afregning af kommunernes andele af de beløb af indkomstskatten af dødsboer, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning.

Stk. 3. Staten afregner 1/3 af A-skattebeløbene efter § 48 E, stk. 4, over for kommunen.«.

2. § 64 B ophæves.

3. § 64 C ophæves.

§ 2

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbeholdtgørelse nr. 620 af 25. september 1987,

Indenrigsmin. ø.afd., j.nr. 1400-30/1995

som senest ændret ved § 6 i lov nr. 180 af 23. marts 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1, 2.-4. pkt.« til: »§ 5, stk. 1, 2. pkt.« og efter »beregnes« indsættes: »(udskrivningsgrundlag)«.

2. Efter § 6 indsættes i afsnit I:

»§ 7. Kommunalbestyrelsen kan enten selv skønne over udskrivningsgrundlaget eller anvende et af indenrigsministeren udmeldt udskrivningsgrundlag.

Stk. 2. Det af indenrigsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag vedrører de selvangivne indkomster uden hensyn til senere ligningsmæssige ændringer. Det udmeldte udskrivningsgrundlag fastsættes ud fra en opgørelse af kommunens udskrivningsgrundlag for året to år forud for beregningsåret reguleret med en fremskrivningsprocent for udviklingen i det kommunale udskrivningsgrundlag. Indenrigsministeren fastsætter bestemmelser om fremskrivningen og giver kommunerne meddelelse om størrelsen af de udmeldte udskrivningsgrundlag senest den 1. juli i året forud for det indkomstår de vedrører. Den gennemsnitlige fremskrivningsprocent fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 3. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget, foretages afregning efter §§ 15-16 samt § 16 b.

Stk. 4. For kommuner, der har anvendt det af indenrigsministeren udmeldte udskrivnings-

grundlag, foretages afregning efter § 15 samt §§ 16 a-16 b.«.

3. Overskriften til *afsnit IV* affattes således:

»Skattens opkrævning og afregning m.v.«

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 15. Staten udbetaler til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer.

§ 16. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen i året 2 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli året forud for kalenderåret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregning af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang

eller til afgang, et mindre beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, modregnes forskelsbeløbet over for kommunen i året 2 år efter det pågældende kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

§ 16 a. For kommuner, der har anvendt det af indenrigsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag, jf. § 7, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. I året 2 år efter kalenderåret afregnes et beløb, der udgør forskellen mellem den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der følger af ændringer i skatteansættelser, og den beregnede skat af de selvangivne indkomster, jf. § 7, stk. 2, 1. pkt., for kalenderåret, fratrukket eventuelle forskudsbeløb efter stk. 3. Dette forskelsbeløb tillægges eller fratrækkes beløb, der er registreret vedrørende bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller beløb, der af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang. Beløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Beløbet tillægges henholdsvis modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan forlange i kalenderåret at få udbetalt et beløb til foreløbig dækning af ligningsprovenuet, jf. stk. 2. Beløbet udbetales sammen med beløb efter § 15, men medgår ikke i beregningen af udskrivningsprocenten, jf. § 6. Beløbet kan højst udgøre 1 procent af beløb efter § 15.

§ 16 b. Efter reglerne i stk. 2-5 foretages der regulering og afregning for alle kommuner.

Stk. 2. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der igen afregning af kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, ligeledes beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebeløbene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, i kildeskatteloven, at der foreligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmeæssig andel af tabet.

Stk. 3. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrevet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, afregnes i dette år. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C i kildeskatteloven er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, eller der efter § 73 E i kildeskatteloven er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når de kommunale inddrivelsesmyndigheder har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentlig skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse, i det omfang skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbe-

løb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskatlovens § 20. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter omfattet af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommende 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet/bo-behandlingen er afsluttet, og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Told- og Skattestyrelsen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommende 1. maj efter det således aftalte udløbstopunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 4. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15-16 og § 16 a over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskatlovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskatlovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningskat efter virksomhedsskatlovens § 22 b.

Stk. 5. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15-16 og § 16 a over for kommunerne en andel af skat af aktieindkomst. Andelen beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af aktieindkomsten, der overstiger beløbsgrænsen i personskatlovens § 8 a, stk. 2.«.

§ 3

I lov om amtskommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 534 af 30. oktober 1974,

som senest ændret ved § 4 i lov nr. 480 af 30. juni 1993, foretages følgende ændring:

1. I § 10 indsættes efter »Bestemmelserne i«: »§§ 6-7 og« og efter »angår«: »amtskommuner og«.

§ 4

I lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om det kommunale momsfond, jf. lov nr. 212 af 16. maj 1984, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1133 af 21. december 1994, foretages følgende ændring:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Samtlige kommuner og amtskommuner bidrager til de årlige samlede beløb efter § 2, som opgøres for henholdsvis kommuner og amtskommuner under ét. Bidragene fordeles i overensstemmelse med §§ 10 og 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner i forhold til de enkelte kommuners og amtskommuners andel af det samlede kommunale henholdsvis amtskommunale beskatningsgrundlag, jf. dog § 33 i den nævnte lov. De årlige samlede beløb efter § 2, som kommuner og amtskommuner bidrager til, tillægges efterreguleringer vedrørende tidligere år, jf. stk. 3 og 4.

Stk. 2. Til brug for kommunernes og amtskommunernes budgettering af bidrag til de samlede beløb efter stk. 1, udmelder indenrigsministeren senest 1. juli i året før tilskudsåret et foreløbigt beløb herfor for henholdsvis kommuner og amtskommuner.

Stk. 3. Efter udløbet af tilskudsåret beregnes på grundlag af de faktisk udbetalte beløb efter § 2 et endeligt beløb efter stk. 1. Forskellen mellem det endelige beløb og det foreløbige beløb efter stk. 2 indregnes i de samlede årlige beløb efter stk. 1 for tilskudsåret to år efter det tilskudsår, som forskelsbeløbet vedrører.

Stk. 4. Når oplysninger om de faktiske beskatningsgrundlag for tilskudsåret foreligger, foretages i overensstemmelse med § 33 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner en efterregulering mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne af beløbet efter stk. 2. Medfører efterreguleringen, at der opstår et ufordelt restbeløb i forhold til beløbet efter stk. 2, indregnes det i de samlede årlige beløb efter

stk. 1 for tilskudsåret tre år efter det tilskudsår, som det ufordelte restbeløb vedrører.«.

§ 5

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 4. august 1994, som ændret ved lov nr. 204 af 29. marts 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 75, stk. 1, nr. 1, og i § 75, stk. 3, 3. og 4. pkt., ændres »40 pct.« til: »50 pct.«.

2. § 75, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 6

I lov om boligbyggeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 7. juni 1994, som ændret ved lov nr. 87 af 8. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 39, stk. 5, ophæves.

2. § 42, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. I § 49, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

4. § 49, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

5. § 63 a, stk. 7, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 7.

6. § 72, stk. 5, ophæves.

7. § 73 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-12 bliver herefter stk. 5-11.

8. I § 73 b, stk. 8, 10 og 11, som bliver stk. 7, 9 og 10 ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

9. § 76 a, stk. 2, ophæves.

§ 7

I lov om byfornyelse og boligforbedring, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 15. september 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 66, stk. 7, udgår: »og kan ikke udlignes efter reglerne i § 68«.

2. § 68 ophæves.

3. I § 90, stk. 4, indsættes efter »stk. 5, 6 og 7,« »§ 50, stk. 5,«.

§ 8

I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. november 1994, som ændret ved lov nr. 87 af 8. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

2. § 9, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1995 og finder anvendelse fra og med indkomståret 1996, jf. dog stk. 2 - 5.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 1, nr. 2, finder anvendelse fra indkomståret 1995.

Stk. 3. Lov om kommunal indkomstskat § 16, stk. 2 og 3, og § 16 b, stk. 2, som affattet ved § 2, nr. 4, har første gang virkning ved opgørelser pr. 1. maj 1996.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 4 har virkning fra og med tilskudsåret 1996.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 5-8 finder anvendelse fra og med den udligning, der finder sted vedrørende udgifter i regnskabsåret 1995.

Stk. 6. Statens generelle tilskud til kommunerne efter § 10 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner nedsættes med virkning fra og med tilskudsåret 1996 med 300 mio. kr.

Stk. 7. Statens generelle tilskud til amtskommunerne efter § 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner nedsættes med virkning fra og med tilskudsåret 1996 med 150 mio. kr.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål

Lovforslagets hovedformål er at give de kommuner, som ønsker det, en større budgetsikkerhed. Alle kommuner og amtskommuner vil efter forslaget få tilbud om et statsgaranteret udskrivningsgrundlag for kommunal indkomstskat. På tilskuds- og udligningssiden sikres en tilsvarende mulighed med det samtidig hermed fremsatte forslag om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Samlet betyder det, at en kommune eller amtsgemeinde kan undgå efterreguleringer af såvel tilskud som udligning og skat. Dog vil provenuet af kommunens ligningsindsats tilgå kommunen og amtsgemeinden ved en særskilt afregning.

Det vil være helt frivilligt for den enkelte kommune at tage imod tilbuddet. Kommunen kan således i budgetlægningen vælge at lægge et statsgaranteret udskrivningsgrundlag til grund for skatteudskrivningen, hvorved den undgår efterreguleringer af indkomstskat, tilskud og udligning. Eller den kan vælge fortsat selv at skønne over udskrivningsgrundlaget, men må så acceptere efterfølgende efterreguleringer som i det nuværende system.

Herudover indeholder forslaget ændringer af en række lovbestemmelser som konsekvens af forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

2. De gældende regler

De gældende regler indeholder en bemyndigelse til indenrigsministeren til med Finansudvalgets tilslutning at kunne fastsætte en finansieringsgaranti for udskrivningsgrundlaget for henholdsvis kommunerne under ét (ekskl. Københavns og Frederiksberg Kommuner), amtskommunerne under ét samt Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune (Kildeskattelovens § 64 C).

Denne bemyndigelsesbestemmelse blev indført i 1994 (Lov nr. 422 af 1. juni 1994), efter at der i to tilfælde havde været aftalt en finansieringsgaranti i de kommunaløkonomiske forhandlinger. For det

første en finansieringsgaranti for udskrivningsgrundlaget for 1992 omhandlende alle kommunale parter. For det andet en finansieringsgaranti for udskrivningsgrundlaget for 1994, omhandlende amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

I disse to tilfælde havde finansieringsgarantien vist sig som et værdifuldt værktøj i de kommunaløkonomiske forhandlinger, hvor størrelsen af det forventede udskrivningsgrundlag havde været et diskussionspunkt. For at fjerne usikkerheden om udskrivningsgrundlagets størrelse, syntes der derfor at være behov for en mere permanent ordning, hvorefter der fra statslig side kunne tilbydes finansieringsgaranti til en eller flere af de kommunale parter. Denne ordning blev som nævnt indført i 1994 med lov nr. 422 af 1. juni 1994.

Siden er der – i forbindelse med de kommunaløkonomiske forhandlinger for 1995 – ydet finansieringsgaranti for 1995 omfattende amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Som led i de kommunaløkonomiske forhandlinger for 1995 blev der herudover aftalt en særlig afregningsgaranti for den kommunale afregning af 1993-indkomstskat, som skal ske i 1995. Denne afregningsgaranti omfattede alle de kommunale parter.

Finansieringsgarantien efter de hidtidige regler er givet på det samlede udskrivningsgrundlag for den kommunale henholdsvis amtskommunale sektor (uden for de to hovedstadskommuner) og beregnet som indkomstkatteprovenuet af forskellen mellem det samlede forventede og det samlede faktiske udskrivningsgrundlag. Hvis det faktiske udskrivningsgrundlag bliver mindre end det forventede, vil der blive tale om udbetaling af et beregnet provenu fra staten til kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét, mens staten omvendt skal modtage et provenu, hvis det faktiske udskrivningsgrundlag viser sig at blive højere end det forventede. Fordelingen af det beregnede samlede beløb sker i forhold til den enkelte kommunes og amtsgemeindens andel af det samlede udskrivningsgrundlag, således som det opgøres i maj måned 2 år efter indkomståret.

De hidtil anvendte finansieringsgarantiordninger og den særlige afregningsgaranti for 1993 indebærer således ikke en garanti for den enkelte kommune eller amtskommune – bortset fra Københavns og Frederiksberg Kommuner. Garantierne omfatter de samlede udskrivningsgrundlag henholdsvis afregninger for kommunerne under ét og amtskommunerne under ét.

Denne »kollektive« garantiform har i flere tilfælde vist sig værdifuld i de kommunaløkonomiske forhandlinger, hvor garantien har fjernet usikkerheden om udskrivningsgrundlagets størrelse for kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét.

På den anden side har den ikke løst usikkerhedsproblemet for den enkelte kommune og amtskommune, der efterfølgende har skullet budgettere i overensstemmelse med finansieringsgarantien. Det skyldes, at garantien ikke har været specifikt møntet på den enkelte kommune eller amtskommune.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Garanti for den enkelte kommune og amtskommune

Det foreslås derfor med dette lovforslag, at der tilbydes en finansieringsgarantiordning, der – i modsætning til den nuværende ordning – gør garantien konkret for den enkelte kommune og amtskommune. Det vil imidlertid efter forslaget være helt frivilligt for den enkelte kommune og amtskommune, om den vil vælge at benytte sig af garantien for udskrivningsgrundlaget. Kommunalbestyrelsen træffer i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet bindende beslutning herom.

Lovforslaget indebærer en garanti på hver enkelt kommunes eller amtskommunes udskrivningsgrundlag vedrørende de selvangivne indkomster. Ved de selvangivne indkomster forstås de indkomster, der fremgår af de af skatteyderne indgivne selvangivelser. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en selvangivelse (eventuelt en af den pågældende accepteret fortrykt selvangivelse) inden udgangen af ligningsåret, anses den af skattemyndighederne fastsatte taksation som selvangiven indkomst.

Det garanterede udskrivningsgrundlag udmeldes til kommunerne og amtskommunerne senest 1. juli i året før budgetåret sammen med udmeldingen af tilskud og tilsvarende i tilskuds- og udligningssystemet.

Da garantien omfatter de selvangivne indkomster, vil ligningsmæssige ændringer tilfalde de enkelte kommuner og amtskommuner, og det kommunale ligningsincitament vil derved blive sikret. Det samtidig fremsatte forslag om ændring af lov om kommu-

nal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner indeholder samtidig en væsentlig styrkelse af ligningsincitamentet, idet provenuet af ligningsmæssige ændringer ikke længere vil blive udlignet.

Skattemyndighederne vil i tilslutning til lovforslagets vedtagelse etablere årlige opgørelser af hver enkelt kommunes og amtskommunes beregnede skat af de selvangivne indkomster.

Forslaget indebærer for det første, at kommunerne og amtskommunerne allerede pr. 1. juli i året forud for budgetåret får mulighed for at opnå fuldt kendskab til og fuld sikkerhed for størrelsen af udskrivningsgrundlaget i budgetåret. Kommunerne og amtskommunerne behøver således ikke længere at skønne over de seneste og det kommende års indkomstudvikling. Det garanterede grundlag vil imidlertid være knyttet til den faktiske indkomstudvikling i kommunen, idet udskrivningsgrundlaget fortsat baseres på en fremregning af den enkelte kommunes eller amtskommunes eget, faktiske indkomstgrundlag. Herved opretholdes den kommunale interesse i indkomstudviklingen, herunder erhvervsudviklingen i kommunen.

For det andet vil efterreguleringer af skattebeløb, som de kendes i dag, kunne undgås for kommuner og amtskommuner, der vælger statsgarantien, da staten garanterer udskrivningsgrundlaget. Alle kommuner og amtskommuner vil dog som nævnt efterfølgende få afregnet provenu af ændringer, der er et resultat af den ligningsmæssige indsats i kommunen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, hvoraf det fremgår, at de kommuner og amtskommuner, der vælger statsgaranti på udskrivningsgrundlaget, samtidig vil få statsgaranti på statstilskud og på udligning af beskatningsgrundlag mv.

Forslag om en sådan samlet garanti for alle kommuner og amtskommuner har været behandlet i Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, blandt andet i betænkning nr. 1250 fra maj 1993. De kommunale parter har imidlertid ikke hidtil kunnet tilslutte sig en sådan obligatorisk ordning. Derfor er det en afgørende forudsætning bag lovforslaget, at der er tale om en frivillig ordning for hver enkelt kommune og amtskommune.

Forslagene indebærer tilsammen tilbud om en fuld statsgaranti på de store kommunale finansieringsposter, som afhænger af kommunens eller amtskommunens udskrivningsgrundlag.

3.2. Tilpasning af bidragsnøglen i den kommunale momsordning

Lovforslaget indeholder forslag om at ændre den fordelingsnøgle, som lægges til grund for kommunernes og amtskommunernes egenfinansiering af momsudligningsordningen.

Kommunernes momsudligningsordning er fastlagt i lov nr. 212 af 16. maj 1984 om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdi og om det kommunale momsfond med senere ændringer.

Momsudligningsordningen har i modsætning til de øvrige kommunale udligningsordninger ikke til formål at udligne uligheder i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov kommunerne henholdsvis amtskommunerne imellem, men har til formål at sidestille køb af eksterne momsbelagte varer og tjenesteydelser med tilsvarende kommunal egenproduktion, som ikke er momsbelagt. Dette sker ved, at visse af kommunernes udgifter til købsmoms godtgøres via momsordningen.

Den foreslåede ændring af kommunernes og amtskommunernes bidrag til momsudligningsordningen ændrer ikke ordningens virkemåde i relation til opnåelse af konkurrenceneutralitet, idet kommunernes og amtskommunernes momsudgifter godtgøres som hidtil, ligesom ordningen fortsat vil blive finansieret fuldt ud af kommunerne og amtskommunerne.

Den foreslåede ændring af kommunernes momsordning er af afregningsteknisk karakter og sigter mod at tilpasse momsordningen til de samtidigt foreslåede ændringer af det øvrige kommunale udlignings- og tilskudssystem. Det drejer sig om forslagene i det øvrige udligningsystem om:

- Samtidighed mellem fordelingsgrundlag og tilskud og tilsvær.
- Selvbudgettering og statsgaranti for udskrivningsgrundlag.

Samtidighed betyder, at beskatningsgrundlagene for tilskudsåret skal anvendes som fordelingsnøgle for momsbidragene, i modsætning til i dag, hvor beskatningsgrundlaget i året forud for tilskudsåret anvendes.

Det betyder, at den endelige opgørelse af fordelingsgrundlaget fremover vil foreligge et år senere end i dag, nemlig først to år efter det år, opgørelsen vedrører. Derfor ville en efterregulering af bidragene til momsordningen på baggrund af endelige regnskabstal for den udbetalte momsrefusion og det endelige beskatningsgrundlag først kunne ske tre år efter tilskudsåret, hvis kommunerne samtidig skulle have mulighed for at budgettere efterreguleringen.

For at undgå så lang varighed af eventuelle udlæg fra statslig eller kommunal side, er det derfor fore-

slået, at den del af den samlede efterregulering af kommunernes og amtskommunernes bidrag, der skyldes afvigelse mellem skønnet og faktisk udbetalt momsrefusion indregnes i puljen for tilskudsåret to år efter det pågældende tilskudsår.

Tilbage står herefter kun den del af efterreguleringen, som skyldes ændringer i fordelingsnøglen mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne. Denne del udskydes derefter, til der foreligger oplysninger om de faktiske beskatningsgrundlag mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne.

Som følge af kommunernes mulighed for at vælge mellem selvbudgettering og statsgaranti på deres udskrivningsgrundlag, vil der ved denne efterregulering kunne opstå et – antageligt mindre – ufordelt restbeløb, som skyldes, at »garantikommunernes« faktiske udskrivningsgrundlag afviger fra det garanterede. Dette restbeløb indregnes – for at opfylde målsætningen om kommunal egenfinansiering af ordningen – i puljen tre år efter det pågældende tilskudsår.

3.3. Ændring af refusionsprocenten for boligsikring

Ændringen af refusionsprocenten for boligsikring skal ses i sammenhæng med ændringerne i det kommunale udligningssystem. Der henvises til lovforslaget herom.

Indenfor det eksisterende regelsæt for boligsikring findes forskellige regler for støtte med forskellige statslige refusionsprocenter, jf. lov om individuel boligstøtte.

Således refunderes boligsikring ydet efter de almindelige regler om støtte til lejere, der ikke er pensionister, med 40 pct. af staten. Dette gælder også almindelig byfornyelsesboligstøtte efter lovens §§ 25 og 25 a. Endvidere refunderes boligsikring til flygtninge med 100 pct. i 6½ år efter datoen for opholdstilladelse. Sanerings- og byfornyelsesboligsikring ydet i medfør af lovens § 27 refunderes med 50 pct. Af de udlånsmidler, der er fornødne til boligsikringslån til personer i kollektive bofællesskaber, jf. § 24 g, stk. 2, stilles 40 pct. til kommunernes rådighed af staten. Kommunerne indbetaler til staten 40 pct. af de renter og afdrag, der er modtaget som tilbagebetaling af boligsikringslånene.

I forbindelse med indeværende lovforslag foreslås gennemført ændringer i statsrefusionsprocenten for så vidt angår boligsikring til lejere fra 40 til 50 pct. Desuden foreslås foretaget en tilsvarende ændring af statsrefusionsprocenterne vedrørende boligsikringslån til personer i kollektive bofællesskaber, både vedrørende fornødne lån og indbetaling af renter og afdrag, der er modtaget som tilbagebetaling af boligsikringslånene.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

4.1. Tilbud om statsgaranti for udskrivningsgrundlaget

Det kan ikke på forhånd opgøres, hvilke økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner forslaget vil medføre. Dette vil afhænge af udviklingen i udskrivningsgrundlaget i de kommuner og amtskommuner, der vælger statsgaranti, i forhold til statens skøn over udviklingen.

Hvis statens skøn viser sig at have været for højt i forhold til den faktiske indkomstudvikling, vil ordningen medføre en udgift for staten og en indtægt for de kommuner og amtskommuner, der har valgt statsgaranti. Hvis omvendt statens skøn viser sig at have været for lavt, vil ordningen medføre en indtægt for staten og en udgift for de kommuner og amtskommuner, der har valgt statsgaranti.

Det kan i den forbindelse nævnes, at de foreløbige beregninger vedrørende finansieringsgarantien for 1992 viste, at ordningen ville betyde en afregning fra kommunerne til staten på ca. 800 mio. kr. Ordningen blev ophævet som et led i regeringens aftaler med de kommunale parter i juni 1993.

Afregningsgarantien for 1993, som skal opgøres i maj 1995, skønnes på nuværende tidspunkt at ville medføre en afregning fra staten til kommunerne på ca. 1,1 mia. kr.

Endelig skønnes finansieringsgarantien for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner for 1994, som skal opgøres i maj 1996, på nuværende tidspunkt at ville medføre en afregning for de pågældende kommuner og amtskommuner til staten på ca. 1 mia. kr.

De hidtidige ordninger viser således ikke noget fast mønster. Der er tale om afregninger både fra staten til kommunerne og fra kommunerne til staten.

Ved den foreslåede ordning med individuel garanti for den enkelte kommune vil der imidlertid være en tilskyndelse til, at kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling under landsgennemsnittet, systematisk vælger et statsgaranteret udskrivningsgrundlag, mens omvendt kommuner, der forventer at ligge over landsgennemsnittet, fravælger det. Dette indebærer, at kommunerne henholdsvis amtskommunerne som følge af lovforslaget under ét vil få merskatteindtægter med tilsvarende statslige udgifter til følge. Merskatteindtægterne vil dog blive modvirket af højere udligningsbidrag, som efter garantiordningen tilfalder staten, og som afhænger af udligningsniveauet for de pågældende kommuner og amtskommuner.

Endelig vil en statslig garanti på udskrivningsgrundlaget betyde mer- eller mindreudgifter til stats-

tilskuddet, som fordeles efter andel af beskatningsgrundlag. Hvis det garanterede udskrivningsgrundlag viser sig at være for højt i forhold til den faktiske indkomstudvikling, vil det medføre en statslig merudgift. Hvis det omvendt viser sig at have været for lavt, vil det medføre en statslig mindreudgift.

Sammenfattende vil ordningen medføre merindtægter for kommunerne og tilsvarende merudgifter for staten. De generelle tilskud til kommuner og amtskommuner foreslås derfor reduceret med et beløb svarende til et skøn over de kommunale og amtskommunale merindtægter ved ordningen. Statstilskuddet til kommunerne og amtskommunerne er på denne baggrund foreslået reduceret med henholdsvis 300 mio. kr. og 150 mio. kr.

Herudover skønnes forslaget for Told og Skat i 1996 at medføre engangsudgifter til edb-udvikling på ca. 3 mio. kr. I dette beløb er indeholdt udgifter til edb-udvikling vedrørende en aktualiseret opgørelse af grundværdier i forbindelse med den kommunale udligningsreform, jf. det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hertil kommer årlige driftsudgifter på ca. 100.000 kr. Udgifterne vil blive søgt optaget på forslag til finanslov for 1996.

4.2. Tilpasning af bidragsnøglen i den kommunale momsordning

Den foreslåede ændring af momsordningen medfører set over tid ingen byrdemæssige forskydninger mellem staten, kommunerne og amtskommunerne, men der vil som i den nuværende ordning kunne forekomme periodevis udlæg af tilgodehavender, der dog efterfølgende reguleres. Hvorvidt disse udlæg vil være til ugunst for staten eller henholdsvis kommunerne og amtskommunerne, vil som ved den nuværende ordning ikke kunne siges på forhånd.

4.3. Ændring af refusionsprocenten for boligsikring

De offentlige udgifter til boligsikring efter reglerne med 40 pct. statsrefusion skønnes at udgøre ca. 1.900 mio. kr. for 1995. Med en statslig refusionsprocent på de nuværende 40 pct. udgør de statslige udgifter ca. 760 mio. kr. og kommunernes udgifter ca. 1.140 mio. kr. Hvis den statslige refusionsprocent ændres til 50 pct., vil de statslige udgifter udgøre ca. 950 mio. kr. og de kommunale udgifter ligeledes 950 mio. kr. Forslaget indebærer således en skønnet statslig merudgift på ca. 190 mio. kr. årligt, og en tilsvarende kommunal besparelse.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af ændringen vil i øvrigt af boligministeren blive forhand-

let med de kommunale parter i overensstemmelse med reglerne om Det Udvidede Totalbalanceprincip.

5. EU-retlige, miljømæssige og erhvervsøkonomiske aspekter

Lovforslaget har ingen miljømæssige eller erhvervsøkonomiske aspekter. Lovforslaget vurderes endvidere ikke at have konsekvenser, der er i strid med EU-retten.

Med hensyn til de foreslåede ændringer i momsudligningsordningen bemærkes, at Rådets 6. direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, 77/388/EØF, som senest ændret ved direktiv 92/111/EØF (6. momsdirektiv), har til formål at skabe et ensartet grundlag for beregningen af medlemsstaternes bidrag til fællesskabet og at sikre en ensartet momsopkrævning i fællesskabet.

Den nuværende momsudligningsordning går i hovedtræk ud på, at kommuner og amtskommuner fra en særlig momspulje får refunderet deres udgifter til købsmoms. Udgifterne til momspuljen finansieres af kommunerne og amtskommunerne efter samme principper, som anvendes ved bloktilskudsordningen. Ordningen administreres af Indenrigsministeriet. Der er således tale om en rent mellemkommunal udligningsordning, der udgiftsmæssigt hviler i sig selv. Ordningen har været gældende gennem længe- re tid.

Det fremsatte forslag om tilpasning af momsordningens bidragsnøgle indebærer hverken direkte eller indirekte statslig subsidiering af kommunernes og amtskommunernes udgifter til købsmoms via momsordningen, da denne finansieres fuldt ud af henholdsvis kommuner og amtskommuner i fællesskab. Tilpasningen af momsordningens bidragsnøgle vedrører udelukkende afregning og fordeling af bidragene kommunerne imellem. Der er således ikke elementer i forslaget, der kan rejse spørgsmål om forslagets forenelighed med 6. momsdirektiv.

6. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget er sendt til høring hos Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksborg Kommuner.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringerne er konsekvenser af, at reglerne for statens opgørelse og afregning af den kommunale ind-

komstskat og de kirkelige afgifter, som et led i dette lovforslag overflyttes til lov om kommunal indkomstskat.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2 og 3 svarer til kildeskattelovens § 64, stk. 7 og 11.

Til nr. 2

§ 64 B er foreslået ophævet fra indkomståret 1995, da bestemmelsen kun vedrører indkomståret 1994.

Til nr. 3

Med dette lovforslag gives der den enkelte kommune og amtskommune mulighed for at vælge et statsgaranteret udskrivningsgrundlag, hvorved der kan opnås en individuel finansieringsgaranti. Hjemmelen i § 64 C i Kildeskatteloven til at give en kollektiv finansieringsgaranti foreslås som følge heraf ophævet.

Det skal dog bemærkes, at den finansieringsgaranti, der i 1994 er givet Københavns og Frederiksborg Kommuner vedrørende udskrivningsgrundlaget i 1995 med hjemmel i § 64 C, fortsat vil være gældende, da ophævelsen sker fra indkomståret 1996.

Til § 2

Til nr. 1

Den første del af ændringen er en konsekvensrettel- se fra en tidligere lovændring (lov nr. 480 af 30. juni 1993).

Ordet »udskrivningsgrundlag« indsættes i § 6 med henblik på at markere, hvad der i denne lov forstås ved udskrivningsgrundlag.

Til nr. 2

Med ændringen fremsættes der forslag til fastsæt- telse af bestemmelser for statens opgørelse og afreg- ning af den kommunale indkomstskat og kirkelige afgifter.

Lovforslaget indeholder følgende store ændringer i forhold til de gældende regler i kildeskatteloven:

Det foreslås, at staten giver hver enkelt kommune tilbud om at vælge imellem en garanti for kommu- nens udskrivningsgrundlag og som hidtil et selvbud- getteret udskrivningsgrundlag.

Vælger kommunen fortsat at budgettere sit ud- skrivningsgrundlag, modtager den som hidtil afreg- ning af indkomstskat på baggrund af det selvbudget- terede udskrivningsgrundlag og den af kommunen fastsatte udskrivningsprocent.

Vælger kommunen et statsgaranteret udskriv- ningsgrundlag, modtager den afregning af indkomst- skat på baggrund af det statsgaranterede udskriv-

ningsgrundlag og den af kommunen fastsatte udskrivningsprocent.

Garantien omfatter de selvangivne indkomster i kommunen eller amtskommunen. Den beregnes i hvert fald de første år på baggrund af den opgørelse af udskrivningsgrundlaget for de samlede faktiske indkomster for skatteåret 2 år før beregningsåret, som foretages pr. 1. maj i beregningsåret. Dette udskrivningsgrundlag fremskrives med en statslig udmeldt procent. Ved fremskrivningen korrigeres for den forventede forskel mellem selvangiven indkomst og opgørelsen af de samlede indkomster pr. 1. maj.

Garantien for 1996 vil således blive beregnet på baggrund af hver enkelt kommunes og amtskommunes udskrivningsgrundlag for 1993 som opgjort pr. 1. maj 1995. Dette grundlag vil for hver enkelt kommune og amtskommune blive korrigeret for de beregnede virkninger af skattereformen fra 1993 til 1994, som tidligere har indgået i beregningen af udligning og tilskud til kommuner og amtskommuner i 1994. Herefter vil den enkelte kommunes beregnede udskrivningsgrundlag blive fremskrevet til 1996-niveauet med en af staten fastsat fremskrivningsprocent. Endelig vil opgørelsen blive korrigeret for den forventede forskel mellem de selvangivne indkomster og opgørelsen af de samlede indkomster pr. 1. maj.

Den gennemsnitlige fremskrivningsprocent fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Ved fremskrivningen af den enkelte kommunes udskrivningsgrundlag vil der umiddelbart blive taget udgangspunkt i den gennemsnitlige fremskrivningsprocent, jf. ovenfor, men der vil også senere kunne blive tale om at tage højde for regionale forskelle i indkomstudvikling m.v. Der er bl.a. med sigte herpå i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at indenrigsministeren fastsætter bestemmelser om udskrivningsgrundlag og fremskrivningsprocenter.

Til nr. 3

Overskriften til lovens afsnit IV ændres som en konsekvens af, at der i afsnittet indsættes nye paragraffer (§ 15 og §§ 16 a og b) om afregning af kommunale skatter.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i § 15 svarer til den nuværende bestemmelse i Kildeskattelovens § 64, stk. 2.

Efter den foreslåede § 16 vil der for de kommuner, der vælger fortsat at budgettere udskrivningsgrundlaget selv, som hidtil ske opgørelse og afregning af

forskelsbeløb på grundlag af de oplysninger om slutskatten, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Dog vil der ved beregningen af tillæg yderligere blive taget hensyn til efterreguleringer af tilskuds- og udligningsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. § 33 i denne lov. Efterreguleringsbeløbene vil af Indenrigsministeriet blive meddelt Told- og Skattestyrelsen med henblik på beregning af tillæggene.

De foreslåede bestemmelser i § 16, stk. 2 og 3, og § 16 b, stk. 2, svarer i øvrigt til de gældende bestemmelser i kildeskattelovens § 64, stk. 3, 4 og 5, dog er de principper, som i en årrække har været anvendt ved de årlige afregninger mellem staten og kommunerne, blevet tydeliggjort.

Den foreslåede § 16 a, stk. 2, går ud på følgende: For kommuner, der vælger at basere indkomstskatten på et statsgaranteret udskrivningsgrundlag, er afregningen af indkomstskatten endelig i den forstand, at der ikke foretages efterreguleringer i det tilfælde, hvor der er en difference imellem det garanterede udskrivningsgrundlag og de selvangivne indkomster for året tillagt taksationsansættelser i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en selvangivelse. Opgørelsen af de selvangivne indkomster tillagt taksationsansættelser sker på baggrund af de oplysninger, der foreligger den 1. maj i året to år efter kalenderåret.

De efterfølgende ligningsmæssige ændringer i forhold til den selvangivne indkomst afregnes derimod. Det sker første gang på baggrund af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Kommunen vil, jf. stk. 3, få mulighed for i budgetåret at få et forskudsbeløb udbetalt til dækning af dette provenu.

Den foreslåede § 16 a, stk. 3, tager sigte på likviditetsmæssigt at ligestille »statsgaranti-kommunerne« med »selvbudgetteringskommuner«. Bestemmelsen giver kommuner med statsgaranti mulighed for at få udbetalt et forskudsbeløb til dækning af ligningsprovenuet. I forbindelse med budgetvedtagelsen træffer kommunalbestyrelsen bindende beslutning herom.

De kommuner, der vælger at budgettere i overensstemmelse med egne skøn, vil som hidtil kunne indregne et sådant provenu i det samlede forskudsbeløb.

Den foreslåede § 16 b er en indholdsmæssigt uændret overførelse af Kildeskattelovens § 64, stk. 5, 6, 8 og 9, jf. dog bemærkningerne til § 16.

Til § 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bestemmelserne omkring opgørelse og afreg-

ning af indkomstskat er overført til lov om kommunal indkomstskat.

Til § 4

Der er som nævnt i de almindelige bemærkninger tale om tilpasninger i afregningen til de tidsforskydninger, der indføres i tilskuds- og udligningssystemet samt til den nye mulighed for opnåelse af statsgaranti på udskrivningsgrundlag mv. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

En overudligningsbestemmelse vedrørende bidrag til momsordningen er i forhold til momsudligningslovens nuværende § 3 udgået i nærværende lovforslag, men er til gengæld indføjet i forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, der fremsættes samtidig med dette lovforslag.

Til § 5

Det foreslås, at refusionsprocenten for boligsikring efter lov om individuel boligstøtte ændres fra 40 til 50, således at staten fremover refunderer kommunernes boligsikringsudgifter med 50 pct.

Bestemmelsen om udligning af udgifterne til individuel boligstøtte i hovedstadsområdet flyttes fra lov om individuel boligstøtte til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Til §§ 6-8

En række bestemmelser om udligningsordninger på boligområdet i hovedstadsområdet flyttes fra lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse og boligforbedring og lov om boliger for ældre og personer med handicap til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

De nuværende bestemmelser foreslås derfor ophævet, idet tilsvarende bestemmelser er foreslået indsat i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hensigten hermed er at sikre en koordination med det generelle udligningssystem, herunder overudligningsbestemmelserne.

Til § 9

Lovforslaget har virkning fra og med indkomståret 1996. Der udmeldes således første gang statsgaranti for det kommunale og amtskommunale udskrivningsgrundlag efter dette lovforslag senest den 1. juli 1995 vedrørende 1996.

Bestemmelserne om efterreguleringer af indkomstskat har første gang virkning for de afregninger, der skal finde sted i 1996.

Bestemmelserne i stk. 6 og 7 medfører, at statens tilskud til kommuner og amtskommuner reduceres med henholdsvis 300 og 150 mio. kr., svarende til et skøn over de kommunale merindtægter ved indførelse af statsgaranti på udskrivningsgrundlag, tilskud og udligning.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovekendtgørelse nr. 728 af 5. august 1994, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1119 af 21. december 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 64 affattes således:

»§ 64. Staten afregner efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat til den enkelte kommune og amtskommune den del af skatterne, der udgør kommunal indkomstskat, kirkelige afgifter og amtskommunal indkomstskat.

Stk. 2. Kommunens andel af indkomstskatten for dødsboer afregnes af staten den 1. december i året efter det pågældende indkomstår. Den 1. december hvert år sker der endvidere afregning af kommunernes andele af de beløb af indkomstskatten af dødsboer, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning.

Stk. 3. Staten afregner 1/3 af A-skattebeløbene efter § 48 E, stk. 4, over for kommunen.«

»§ 64. Staten afregner over for den enkelte kommune den del af slutskatterne, der udgør kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

Stk. 2. Den enkelte kommune kan forlange, at der ved begyndelsen af hver måned af statskassen udbetales den et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen til enhver tid gældende overslag udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer.

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved

beregningen af slutskat for et kalenderår, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen i året 2 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et rentetillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli året forud for kalenderåret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt rentetillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 4. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter et mindre beløb end summen af de udbetalte månedlige beløb, modregnes forskelsbeløbet over for kommunen i året 2 år efter det pågældende kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i

det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

Stk. 5. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der endvidere afregning af de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebeløbene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, at der foreligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andpart af tabet.

Stk. 6. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrevet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, afregnes i dette år. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold eller efter § 73 E er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når de kommunale inddrivelsesmyndigheder har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentligt skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse, i det omfang skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter omfattet af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommende 1. maj efter at den bevilgede henstand er udløbet/bobehandlingen er afsluttet, og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Told- og Skattesty-

relsen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommende 1. maj efter det således aftalte udløbstidspunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 7. Kommunens andel af indkomstskatten for dødsboer afregnes af staten den 1. december i året efter det pågældende indkomstår. Den 1. december hvert år sker der endvidere afregning af kommunernes andele af de beløb af indkomstskatten af dødsboer, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning.

Stk. 8. Staten afregner over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 3 og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningskat efter virksomhedsskatteovens § 22 b.

Stk. 9. Staten afregner over for kommunerne en andel af skat af aktieindkomst. Andelen beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af aktieindkomsten, der overstiger beløbsgrænsen i personskattelovens § 8 a, stk. 2.

Stk. 10. Bestemmelserne i stk. 1-6 og stk. 8 og 9 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår amtskommuner og amtskommunal indkomstskat.

Stk. 11. Staten afregner 1/3 af A-skattebeløberne efter § 48 E, stk. 4, over for kommunen.

2. § 64 B ophæves.

§ 64 B. I 1996 sker der afregning af beløb, der er beregnet på grundlag af forskellen mellem henholdsvis Københavns Kommunes, Frederiksberg Kommunes og amtskommunernes forventede og faktiske samlede udskrivningsgrundlag i 1994.

Stk. 2. Beløbene beregnes som indkomstskatteprovenuet af forskellen mellem henholdsvis Københavns Kommunes, Frederiksberg Kommunes og amtskommunernes samlede udskrivningsgrundlag for 1994 opgjort pr. maj 1996 og de forudsatte udskrivningsgrundlag for 1994 på 389,2 mia. kr. for amtskommunerne, 44.062 mio. kr. for Københavns Kommune og 10.339 mio. kr. for Frederiksberg Kommune reguleret for kompensationsbeløb vedrørende eventuelle senere ændringer, hvis skattevirkning reguleres over statsliskuddene i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Ved beregningen af skatteprovenuet anvendes Københavns og Frederiksberg Kommuners og den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent for 1993. Hvis de faktiske udskrivningsgrundlag for 1994 er mindre end de forudsatte, udbetales de fremkomne beløb af statskassen til Københavns og Frederiksberg Kommuner og amtskommunerne med en tredjedel i månederne oktober, november og december 1996. Hvis de faktiske udskrivningsgrundlag er højere end de forudsatte, modregnes de fremkomne beløb med en tredjedel i hvert af de beløb, der efter § 64, stk. 2, jf. stk. 10, udbetales for månederne oktober, november og december 1996. Beløbene anvendes til afdrag på de hypotekbanklån, som Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og amtskommunerne har optaget i 1993. Eventuelle overskydende beløb tilfalder statskassen. Det beregnede beløb for amtskommunerne fordeles mellem amtskommunerne i forhold til deres andel af det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag for 1994 opgjort pr. maj 1996.

3. § 64 C ophæves.

§ 64 C. Indenrigsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg fastsætte, at der kan ske afregning af beløb, der er beregnet på grundlag af forskellen mellem henholdsvis Københavns Kommunes, Frederiksberg Kommunes, kommunernes og amtskommunernes forventede og faktiske samlede udskrivningsgrundlag i et år. Beløbene beregnes som indkomstskatteprovenuet af forskellen mellem det forventede og faktiske indkomstskatteprovenu for det pågældende år. Beløb, som beregnes for henholdsvis kommunerne og amtskommunerne under ét, fordeles mellem kommunerne og amtskommunerne i forhold til deres andel af det samlede faktiske udskrivningsgrundlag for det pågældende år.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan i forbindelse med afregningen efter stk. 1 fastsætte særlige regler for renteberegningen efter kildeskatelovens § 64, stk. 3 og stk. 4.

§ 2

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 25. september 1987, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 180 af 23. marts 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, 1. pkt., ændres »§ 5, stk. 1, 2.-4. pkt.« til: »§ 5, stk. 1, 2. pkt.« og efter »beregnes« indsættes: »(udskrivningsgrundlag)«.

§ 6. Kommunal indkomstskat svares med den udskrivningsprocent, der fastsættes af kommunalbestyrelsen for det pågældende kalenderår, og som skal angive forholdet mellem på den ene side de beløb, der skal udskrives som kommunal indkomstskat, og på den anden side summen af de forventede skattepligtige indkomster reduceret med de beløb, hvoraf de i § 5, stk. 1, 2.-4. pkt., nævnte nedsættelser skal beregnes. Fremkommer der ved beregningen af udskrivningsprocenten flere decimaler, forhøjes den første med 1, og de øvrige bortkastes.

2. Efter § 6 indsættes i afsnit I:

»§ 7. Kommunalbestyrelsen kan enten selv skønne over udskrivningsgrundlaget eller anvende et af indenrigsministeren udmeldt udskrivningsgrundlag.

Stk. 2. Det af indenrigsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag vedrører de selvangivne indkomster uden hensyn til senere lignings-

mæssige ændringer. Det udmeldte udskrivningsgrundlag fastsættes ud fra en opgørelse af kommunens udskrivningsgrundlag for året to år forud for beregningsåret reguleret med en fremskrivningsprocent for udviklingen i det kommunale udskrivningsgrundlag. Indenrigsministeren fastsætter bestemmelser om fremskrivningen og giver kommunerne meddelelse om størrelsen af de udmeldte udskrivningsgrundlag senest den 1. juli i året forud for det indkomstår de vedrører. Den gennemsnitlige fremskrivningsprocent fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 3. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget, foretages afregning efter §§ 15-16 samt § 16 b.

Stk. 4. For kommuner, der har anvendt det af indenrigsministeren udmeldte udskrivningsgrundlag, foretages afregning efter § 15 samt §§ 16 a-16 b.«

3. Overskriften til afsnit IV affattes således:

»Skattens opkrævning og afregning m.v.«

Afsnit IV

»Skattens opkrævning m.v.«

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 15. Staten udbetaler til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer.

§ 16. For kommuner, der selv har skønnet over udskrivningsgrundlaget, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af sluskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen i året 2 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de op-

lysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli året forud for kalenderåret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregning af sluskat for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang, et mindre beløb end summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, modregnes forskelsbeløbet over for kommunen i året 2 år efter det pågældende kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet med tillæg af efterreguleringsbeløb i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet inklusive de nævnte efterreguleringsbeløb med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

§ 16 a. For kommuner, der har anvendt det af indenrigsministeren udmeldte udskrivnings-

Bilag til f. t. l. vedr. kommunal indkomstskat m.v.

grundlag, jf. § 7, foretages regulering efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. I året 2 år efter kalenderåret afregnes et beløb, der udgør forskellen mellem den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, herunder beløb, der følger af ændringer i skatteansættelser, og den beregnede skat af de selvangivne indkomster, jf. § 7, stk. 2, 1. pkt., for kalenderåret, fratrukket eventuelle forskudsbeløb efter stk. 3. Dette forskelsbeløb tillægges eller fratrækkes beløb, der er registreret vedrørende bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller beløb, der af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang. Beløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Beløbet tillægges henholdsvis modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan forlange i kalenderåret at få udbetalt et beløb til foreløbig dækning af ligningsprovenuets, jf. stk. 2. Beløbet udbetales sammen med beløb efter § 15, men medgår ikke i beregningen af udskrivningsprocenten, jf. § 6. Beløbet kan højst udgøre 1 procent af beløb efter § 15.

§ 16 b. Efter reglerne i stk. 2-5 foretages der regulering og afregning for alle kommuner.

Stk. 2. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der igen afregning af kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, ligeledes beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebeløbene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, i kildeskatteloven, at der foreligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andel af tabet.

Stk. 3. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrevet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, afregnes i dette år. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C i kildeskatteloven er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, eller der efter § 73 E i kildeskatteloven er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når de kommunale inddrivelsesmyndigheder har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentligt skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse, i det omfang skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter omfattet af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommende 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet/bo-behandlingen er afsluttet, og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Told- og Skattestyrelsen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommende 1. maj efter det således aftalte udløbstidspunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 4. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15-16 og § 16 a over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af

slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtige slutskatter. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på konjunkturudligningskat efter virksomhedsskatteovens § 22 b.

Stk. 5. Staten afregner som led i afregningen efter §§ 15-16 og § 16 a over for kommunerne en andel af skat af aktieindkomst. Andelen beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af aktieindkomsten, der overstiger beløbsgrænsen i personskatteovens § 8 a, stk. 2.«.

§ 3

I lov om amtskommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 534 af 30. oktober 1974, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 480 af 30. juni 1993, foretages følgende ændring:

1. I § 10 indsættes efter »Bestemmelserne i« : »§§ 6-7 og« og efter »angår« : »amtskommuner og«.

§ 10. Bestemmelserne i §§ 14-17 i loven om kommunal indkomstskat finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår amtskommunal indkomstskat.

§ 4

I lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om det kommunale momsfond, jf. lov nr. 212 af 16. maj 1984, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1133 af 21. december 1994, foretages følgende ændring:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Samtlige kommuner og amtskommuner bidrager til de årlige samlede beløb efter § 2, som opgøres for henholdsvis kommuner og amtskommuner under ét. Bidragene fordeles i overensstemmelse med §§ 10 og 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner i forhold til de enkelte kommuners og amtskommuners andel af det samlede kommunale henholdsvis amtskommunale beskatningsgrundlag, jf. dog

§ 33 i den nævnte lov. De årlige samlede beløb efter § 2, som kommuner og amtskommuner bidrager til, tillægges efterreguleringer vedrørende tidligere år, jf. stk. 3 og 4.

Stk. 2. Til brug for kommunernes og amtskommunernes budgettering af bidrag til de samlede beløb efter stk. 1, udmelder indenrigsministeren senest 1. juli i året før tilskudsåret et foreløbigt beløb herfor for henholdsvis kommuner og amtskommuner.

Stk. 3. Efter udløbet af tilskudsåret beregnes på grundlag af de faktisk udbetalte beløb efter § 2 et endeligt beløb efter stk. 1. Forskellen mellem det endelige beløb og det foreløbige beløb efter stk. 2 indregnes i de samlede årlige beløb efter stk. 1 for tilskudsåret to år efter det tilskudsår, som forskelsbeløbet vedrører.

Stk. 4. Når oplysninger om de faktiske beskatningsgrundlag for tilskudsåret foreligger, foretages i overensstemmelse med § 33 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner en efterregulering mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne af beløbet efter stk. 2. Medfører efterreguleringen, at der opstår et ufordelt restbeløb i forhold til beløbet efter stk. 2, indregnes det i de samlede årlige beløb efter stk. 1 for tilskudsåret tre år efter det tilskudsår, som det ufordelte restbeløb vedrører.«.

§ 3. Samtlige kommuner og amtskommuner bidrager til de årlige samlede beløb efter § 2, som opgøres for henholdsvis kommuner og amtskommuner under ét. Den enkelte kommunes og amtskommunes bidrag beregnes som den andel af de samlede beløb for henholdsvis kommuner og amtskommuner, som svarer til kommunens og amtskommunens andel af de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner i henhold til §§ 10 og 17 i loven om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, idet bidraget dog i givet fald nedsættes, således at der ikke opstår overudligning, jfr. § 11 i nævnte lov.

Stk. 2. For 1985-89 fordeles henholdsvis 100, 80, 60, 40 og 20 pct. af de samlede beløb efter § 2 efter de fordelingsstal, der er nævnt i stk. 3-4.

Stk. 3. Fordelingstallet for den enkelte kommune efter stk. 2 svarer til kommunens andel af de samlede udgifter til afgift omfattet af § 1, der ifølge de indberettede budgetter er

indbudgetteret på driftskonti i kommunernes vedtagne årsbudgetter for 1984.

Stk. 4. Fordelingstallet for den enkelte amtskommune efter stk. 2 svarer til amtskommunens andel af de samlede udgifter til afgift omfattet af § 1, der ifølge de indberettede budgetter er indbudgetteret på driftskonti i amtskommunernes vedtagne årsbudgetter for 1984.

§ 5

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 4. august 1994, som ændret ved lov nr. 204 af 29. marts 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 75, *stk. 1, nr. 1*, og i § 75, *stk. 3, 3. og 4. pkt.*, ændres »40 pct.« til: »50 pct.«.
2. § 75, *stk. 5*, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 75. Kommunen afholder de udgifter, der er forbundet med administration af reglerne om boligstøtte. Staten refunderer kommunens udgifter med følgende sats:

- 1) boligsikring, 40 pct.
- 2) boligydelse, 75 pct.
- 3) sanerings- og byfornyelsesboligsikring ydet i medfør af § 27, 50 pct.
- 4) udgifter til istandsættelsesgaranti og leje efter §§ 70 og 71, 100 pct.

Stk. 3. Af de udlånsmidler, der er fornødne til boligydelseslån, stilles 75 pct. til kommunernes rådighed af staten. Kommunerne indbetaler til staten de afdrag og renter, der er modtaget som tilbagebetaling af sådanne lån. Af de udlånsmidler, der er fornødne til boligsikringslån, jf. § 24 g, stk. 2, stilles 40 pct. til kommunernes rådighed af staten. Kommunerne indbetaler til staten 40 pct. af de renter og afdrag, der er modtaget som tilbagebetaling af boligsikringslåne.

Stk. 5. Boligstøtte, der skal udredes af kommunerne i hovedstadsområdet, fordeles i forhold til de enkelte kommuners skattepligtige indkomster for personer, således som disse indkomster er opgjort i henhold til lovgivningen om kommunal udligning i indkomståret forud for det finansår, fordelingen vedrører.

Fordelingen sker ved boligministerens foranstaltning.

---

§ 6

I lov om boligbyggeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 7. juni 1994, som ændret ved lov nr. 87 af 8. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 39, *stk. 5*, ophæves.

§ 39. ---

Stk. 5. For kommuner i hovedstadsområdet fordeles halvdelen af kommunens udlån mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af individuel boligstøtte i lov om individuel boligstøtte. Betalte renter og afdrag fordeles til kommunerne efter de samme regler.

---

2. § 42, *stk. 2*, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 42. ---

Stk. 2. For kommuner i hovedstadsområdet fordeles halvdelen af kommunens udlån mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

---

3. I § 49, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

4. § 49, *stk. 3*, ophæves.
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

§ 49

Stk. 1. Støtte efter § 48 kan kun gives, hvis kommunen yder den støtte, som fremgår af stk. 2 samt af kapitel 4 og 6 og § 51, og boligselskabet (låntager) betaler ydelser på indekslånet i overensstemmelse med reglerne i stk. 4.

Stk. 3. Halvdelen af kommunens andel af ydelsesstøtten fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

---

5. § 63 a, stk. 7, ophæves.
Stk. 8 bliver herefter stk. 7.

§ 63 a. ---

Stk. 7. Halvdelen af kommunens andel af renter samt administrations- og reservefondsbidraget på indeksslånet fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

---

6. § 72, stk. 5, ophæves.

§ 72. ---

Stk. 5. Halvdelen af kommunens andel af ydelsesstøtten fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

7. § 73 b, stk. 5, ophæves.
Stk. 6-12 bliver herefter stk. 5-11.

8. I § 73 b, stk. 8, 10 og 11, som bliver stk. 7, 9 og 10 ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

§ 73 b. ---

Stk. 5. Halvdelen af kommunens andel af ydelsesstøtten fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 8. Støtte efter stk. 1 kan kun gives på betingelse af, at kommunalbestyrelsen indestår for eventuelt underskud på ungdomsboligernes fremtidige drift. Indeståelsen omfatter ikke underskud, som uden risiko for udlejningsvanskeligheder kan afvikles over en kortere årrække. Eventuelle udgifter ved indeståelsen kan afholdes efter reglerne i stk. 9.

Stk. 10. Bestemmelserne i § 70, stk. 2, gælder for kommunale lån efter stk. 9 i denne bestemmelse.

Stk. 11. Boligministeren fastsætter nærmere regler for tildeling af ydelsesstøtte til udbedring af byggeskader og større renovering mv. samt for kommunal støtte til genopretning af økonomien efter stk. 9.

---

9. § 76 a, stk. 2, ophæves.

§ 76 a.

Stk. 1. Til de i § 75 nævnte boliger kan kommunen eller amtskommunen, hvori boligerne er beliggende, hvert år yde et tilskud, der svarer til størrelsen af den kommunale og amtskommunale grundskyld, som ungdomsboligerne/kollegiet betaler.

Stk. 2. Halvdelen af de tilskud, som kommunalbestyrelsen i hovedstadsområdet yder efter stk. 1, fordeles efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

§ 7

I lov om byfornyelse og boligforbedring, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 15. september 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 66, stk. 7, udgår: »og kan ikke udlignes efter reglerne i § 68«.

§ 66. ---

Stk. 7. De i stk. 1-4 nævnte udgifter, der vedrører en kommunalbestyrelses beslutning efter § 8, stk. 3, afholdes endeligt af kommunen og kan ikke udlignes efter reglerne i § 68.

2. § 68 ophæves.

§ 68. Halvdelen af kommunens udgifter til refusion efter § 66, stk. 2, og af de refusionsberettigede byfornylsesudgifter, som i medfør af § 66, stk. 3, afholdes endeligt af kommunen, fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne i lov om individuel boligstøtte.

3. I § 90, stk. 4, indsættes efter »stk. 5, 6 og 7,« :»§ 50, stk. 5,«.

§ 90. ---

Stk. 4. Lov om sanering, jf. lovbekendtgørelse nr. 385 af 4. august 1983, ophæves den 31. december 1984. Loven bevares dog, med undtagelse af § 13, stk. 1, 2. pkt., § 20 a, stk. 5, 6 og 7, § 52 a, stk. 1 og 2, §§ 55-64 b og § 66, stk. 1, nr. 2-5, og stk. 3-5, sin gyldighed for så vidt angår saneringsplaner, der er vedtaget inden denne dato og senere ændringer i eller tillæg til disse planer.

---

§ 8

I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. november 1994, som ændret ved lov nr. 87 af 8. februar 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.
2. § 9, stk. 3, ophæves.
Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

§ 9. Støtte efter § 6 kan kun gives, hvis kommunen yder den støtte, som fremgår af stk. 2 samt af § 7, og låntager betaler ydelser på indekslånet i overensstemmelse med reglerne i stk. 4.

Stk. 3. Halvdelen af kommunens andel af ydelsesstøtten fordeles i hovedstadsområdet mellem kommunerne i dette område efter reglerne om fordeling af boligstøtte i lov om individuel boligstøtte.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1995 og finder anvendelse fra og med indkomståret 1996, jf. dog stk. 2 - 5.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 1, nr. 2, finder anvendelse fra indkomståret 1995.

Stk. 3. Lov om kommunal indkomstskat § 16, stk. 2 og 3, og § 16 b, stk. 2, som affattet ved § 2, nr. 4, har første gang virkning ved opgørelser pr. 1. maj 1996.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 4 har virkning fra og med tilskudsåret 1996.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 5-8 finder anvendelse fra og med den udligning, der finder sted vedrørende udgifter i regnskabsåret 1995.

Stk. 6. Statens generelle tilskud til kommunerne efter § 10 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner nedsættes med virkning fra og med tilskudsåret 1996 med 300 mio. kr.

Stk. 7. Statens generelle tilskud til amtskommunerne efter § 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner nedsættes med virkning fra og med tilskudsåret 1996 med 150 mio. kr.